

Z tábora U Smrku se stala indiánská vesnice

Osmý ročník prázdninového táboření přilákal padesát dětí

Společná fotka obyvatel indiánské vesnice U Smrku.

Foto: Jiří Jindra

Manětínsko – Čtyři indiánské oddíly Onka Tonka, Májové ze Smrku, Kmen bouřných hromů a Rychlé šípy obsadily tábor U Smrku u obce Česká Doubravice na Manětínsku. Do role indiánů se na čtrnáct dní převtěli padesát dětí. Většina z nich se dobře zná z předchozích ročníků prázdninového táboření. „Až do roku 1994 jsem na základnu jezdil pravidelně jako instruktor a později v roli vedoucího. Pak se na jedenáct let tábor přerušil. Byla to škoda a tak jsem se spojil s lidmi, kteří sem jez-

dili a nabídl jim, zda nechtějí strávit týden v přírodě. To bylo v roce 2005,“ vzpomíná organizátor letního tábora Vlastimil Kuška. Z týdne prožitého u Manětínského potoka se nakonec stalo čtrnáct dní a letošní tábor se zde konal již po osmé v řadě.

Základna U Smrku, která se letos nesla v duchu Indiánského léta, domov indiánů připomínala dvěma TeePee. Chování v nich měla jasná pravidla: vstup do nich jen s dobrými úmysly, do ohniště smí přikládat pouze ohnivák nebo zákaz používání mobil-

ních telefonů či mluvení cizí řečí. Kdo desatero nedodržoval, následoval trest vhodem do potoka. Kolo trestů čekalo i na ty, kteří jakýmkoliv způsobem narušili poklidný chod tábora. „Dnes si kolem zatočili dva kluci, kteří se poprali,“ vysvětlil Kuška s tím, že jeden z nich si z 16 možných úkolů vytočil hod do potoka a druhý celodenní službu v kuchyni. Z dalších možností na ně čekalo například chození pozpátku po dobu 60 minut, mytí várnice, dřepy a v nejlepším případě milost. Dřepy čekaly i na

ty, kteří nechávali své věci roztroušené po táboře, ale i ti, kteří se radovali z dopisu od příbuzných.

Nechyběla celotáborová hra s plněním sportovních i vědomostních úkolů. Kromě toho čekal na děti výlet do Manětína, na zámek do Chyše, lanového centra u Žihle, s ukázkou přijeli psovodi a zářehová jednotka Policie ČR z Plzně, sokolník a rozruch na základně U Smrku způsobily i děti z Domu dětí a mládeže Radovánek z Kralovic, kteří v rámci táborového pobytu na Oblátku indiány přepadly.

Na toho, kdo jakýmkoliv způsobem narušil poklidný chod tábora, čekal trest. Na kole trestu si vytočil úkol, který musel splnit. Tento chlapec si vykoledoval celodenní službu v kuchyni.

Tresty si vysloužili i ti, kteří zapomínali své věci různě poházené po táboře nebo dostali z domova pohled nebo dopis. 'Za odměnu' je čekaly dřepy. Snímky: Valentýna Bílá

Co tě nejvíce baví na táboře U Smrku?

Martina Hynešová, 11 let, Hadačka

Líbí se mi na táboře úplně všechno a jsem tady už poosmé. Taťka je zástupce vedoucího Vlastíka. Jsem v oddíle s názvem Kmen bouřných hromů.

Markéta Hubingerová, 9 let, Vejprnice

Vloni jsem byla poprvé na táboře, tenhle je můj druhý. U Smrku jsem poprvé a je tu se mnou teta, která je vedoucí oddílu a kamarádka Johanka z Prahy. Vymýšlí pro nás hezké hry.

Jan Krejza, 8 let, Plzeň

Nedávno jsem se vrátil z tábora pro judisty a teď jsem tady. Už jsem tu po několikáté. Nejraději mám míčové hry a patřím do Rychlých šípů.

Kateřina Antošová, 10 let, Město Touškov

Jezdím sem od čtyř let, letos tedy pošesté. Mám tu kamarádka Báru taky z Touškova a skamarádila jsem se s Aničkou. Třikrát jsem se koupala v potoce a nejraději hraju ringo.

Vendula Kubartová, 8 let, Tábor

Pár dní byl na táboře se mnou taťka, který tady má spolužáka ze základní školy. Spím ve stanu se sestřenicí Nikolou. Už jsem měla noční hlídku a vloni jsem uklízela v kuchyni. (vb)